

Γιώργος Γαλάτσης

Η Χιονούλα, και η Σπίθα
Τά δύο γενναία ελαφάκια
τού Αη Βασίλη

-2023-

“Η ΧΙΟΝΟΥΛΑ ΚΑΙ Η ΣΠΙΘΑ , ΤΑ ΔΥΟ ΓΕΝΝΑΙΑ ΕΛΑΦΑΚΙΑ ΤΟΥ ΑΗ ΒΑΣΙΛΗ”

Copyright ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΑΛΑΤΣΗΣ – ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2023

*Το βιβλίο διατίθεται ελεύθερα για προσωπική χρήση ή εκπαιδευτικούς σκοπούς.
Επιτρέπεται η αναδημοσίευση του έργου σε ψηφιακή ή έντυπη μορφή με την προϋπόθεση
της αναφοράς των δημιουργών. Δεν επιτρέπεται η πώλησή του με κανένα τρόπο. Το παρων
ψηφιακό βιβλίο διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο από τον δημιουργό του.*

Gmail: ggalatsisggg@gmail.com

*(Οι Φωτογραφίες και οι εικόνες που χρησιμοποιήθηκαν για τις ανάγκες του βιβλίου ,
προέρχονται από το διαδίκτυο. Καμία εικόνα δεν ανήκει σε εμένα, παρά μόνο στους
δημιουργούς τους και κατόχους των πνευματικών δικαιωμάτων).*

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

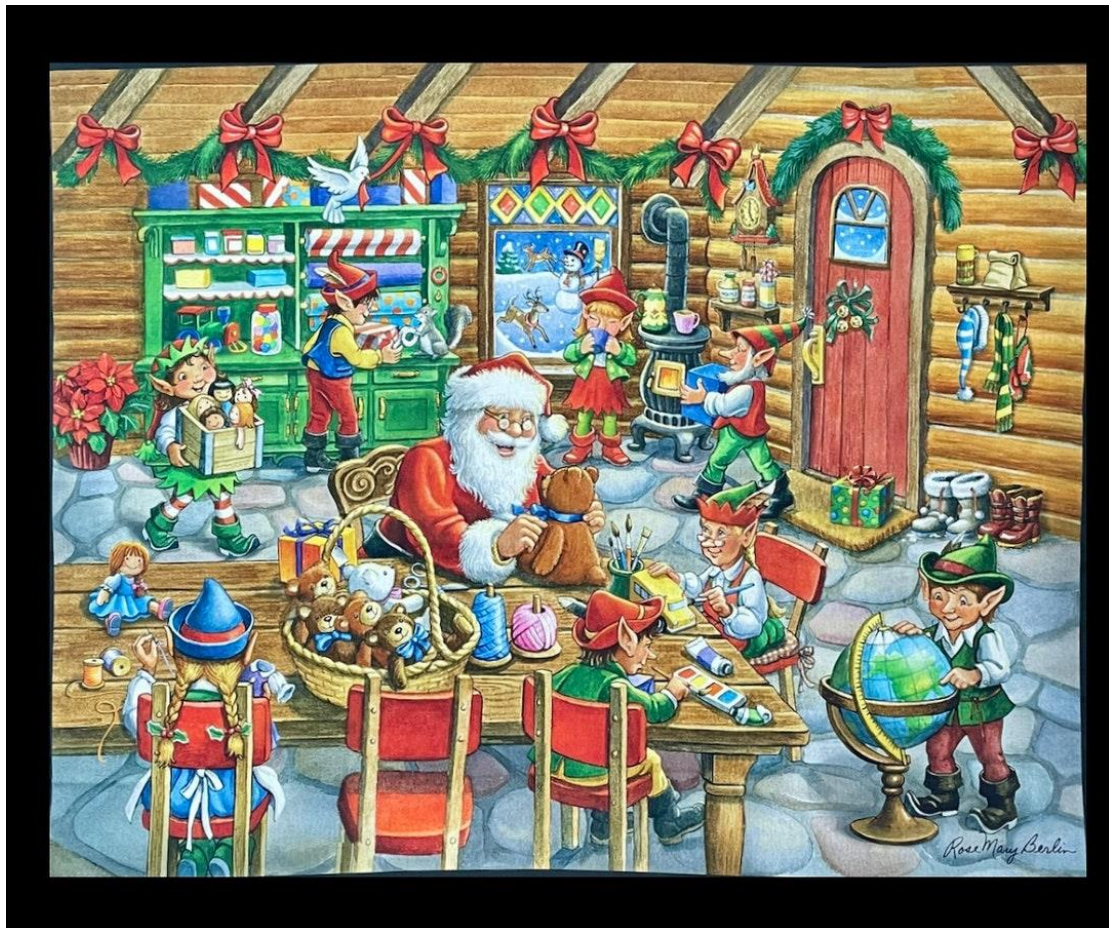
Τά Χριστούγεννα πλησίαζαν, όμως ένα απρόσμενο γεγονός με πρωταγωνιστές τους μοχθηρούς καλικάντζαρους θά αναστατώσει το μικρό χωριό του Άη Βασίλη στο Ροβανιέμι της φινλανδικής Λαπωνίας. Τά παιδιά όλου του πλανήτη με μεγάλη ανυπομονησία και χαρά περίμεναν το πρωί της Πρωτοχρονιάς που θά ξυπνήσουν, νά βρούνε κάτω από το χριστουγεννιάτικο δέντρο , τό δικό τους παιχνίδι. Τά ξωτικά μα και συνάμα όλα τα ζώα του δάσους, θα ενώσουν όλες τους τις δυνάμεις έτσι ώστε να βρεθεί μία σύντομη λύση για να νικήσει για ακόμη μια φορά η αγάπη και τό χαμόγελο νά ανθίσει στα χείλη τών μικρών παιδιών.

- Κύριε παραμυθουλη - φώναξαν τὰ παιδιά- θά μας διηγηθείτε την ιστορία εκείνη που διαδραματίστηκε πριν από πολλά χρόνια, όταν λίγες μέρες πριν την Πρωτοχρονιά οι καλικάντζαροι με την πονηριά τους, πήγαν να χαλάσουν την γιορτή και τό μοίρασμα των δώρων στα παιδιά από τόν Αη Βασίλη;

- Και βέβαια, μικρά μου ξωτικά, κλείστε τὰ ματάκια σας και πάμε να ταξιδέψουμε 20 χρόνια πίσω. Λοιπόν.

Λίγο πιο έξω από το ραβανιεμι - της Φινλανδίας - υπάρχει το μικρό χωριό, πού ζει ό Αη Βασίλης. Από τον μήνα Σεπτέμβριο ξεκίνησαν οι εργασίες για νά κατασκευαστούν χιλιάδες παιχνίδια, έτσι ώστε την ημέρα της Πρωτοχρονιάς νά πάρει το κάθε παιδί τό δώρο που ζήτησε. Η ομάδα των γραμματουληδων είναι αυτοί οι νάνοι, οι οποίοι διαβάζουν όλα τα γράμματα πού στέλνουν τα παιδιά. Όλοι οι νάνοι και τὰ ξωτικά δούλευαν ασταμάτητα σέ διαφορετικά δωμάτια. Άλλοι συναρμολογούσαν τὰ παιχνίδια, κάποιοι τὰ έβαζαν μέσα σέ κουτιά μικρά ή μεγάλα. Ο Αη Βασίλης μαζί με τον βοηθό του - τόν Σοφό - περνούσαν από όλα τὰ τμήματα και έλεγχαν όλη αυτήν την προετοιμασία.

Ο Αστέρης, ο Πράσινος, ο Χρυσάφενιος, ο Ζουζουνης, ο Αγάπιος, η Νασταζια, η Ντόρα, η Λίλα, ο Σοφός, η Μαίρη, ο Εύστροφος, ο Μικρούλης, η Γαία, η Μελενια, η Ζαχαρίτσα, η Ομορφούλα, ο Κανέλλος, ο Πρωινουλης, ήταν οι υπεύθυνοι τών 18 τμημάτων που κατασκευάζονταν όλα τα παιχνίδια. Κατεύθυναν και έδιναν οδηγίες, βοηθούσαν σέ όλες τις δουλειές. Έκαναν τα πάντα για νά είναι όλα στην εντέλεια και τό κάθε δώρο περνούσε κάτω από την άγρυπνη ματιά αυτών. Ήταν στο πλευρό του Αη Βασίλη πάρα πολλά χρόνια και τόν

αγαπούσαν πολύ, ιδιαιτέρως όμως, η αγάπη που εισέπρατταν κάθε χρόνο από τά παιδιά, ήταν ή μεγαλύτερη ανταμοιβή σ' αυτόν τον τεράστιο αγώνα που έκαναν.

Πλέον ο καιρός πλησίασε, 20 ημέρες πριν την Πρωτοχρονιά. Σέ μία σπηλιά, ψηλά και πάνω στα βουνά, σέ μικρή απόσταση από το χωριό του Αη Βασίλη, ζούσαν καλικάντζαροι. Ορισμένοι από αυτούς - μία ημέρα - είχαν μία συνάντηση με κακό σκοπό. Ο Τρομαρας που ήταν ό μεγαλύτερος πήρε τόν λόγο: Παιδιά ακούστε προσεκτικά τί σκέφτηκα για νά χαλάσουμε φέτος, την γιορτή των παιδιών. Λοιπόν, θά πάμε κρυφά αυτές τις μέρες έξω από το χωριό του Αη Βασίλη, και συγκεκριμένα στον χώρο που βρίσκονται τά ελάφια και οι τάρανδοι. Με πολύ προσοχή την ώρα που θά κοιμούνται, θά πιάσουμε δύο και θά τούς πάρουμε αιχμαλώτους. Θά τούς κρύψουμε μέσα στο δάσος. Αυτό θά έχει ως αποτέλεσμα νά λείπουν από την ομάδα των τάρανδων και δεν θά μπορέσει το έλκηθρο νά πετάξει εκείνη την ημέρα. Ναι, ναι φώναξαν όλοι μαζί, με πολύ μεγάλη χαρά που θά πραγματοποιούσαν αυτό το πονηρό σχέδιο. Όπως και έτσι έγινε.

Την επομένη ημέρα οι πέντε καλικάντζαροι: ο Μοχθηρός, ο Σκανδαλιάρης, ο ασχημουλης, ο Πονηρουλης, και ο Τρομαρας με απόλυτη μουσικότητα, πήγαν τό βράδυ και κρύφτηκαν πίσω από κάτι μεγάλους θάμνους. Περίμεναν μέχρι αργά. Μόλις κοιμήθηκαν και οι τελευταίοι τάρανδοι, άνοιξαν την ξύλινη πόρτα με πολύ προσοχή - οι καλικάντζαροι - και πλησίασαν στον πρώτο. Με ένα πανί το οποίο πάνω είχε μία μαγική σκόνη, τό ακούμπησαν στην μύτη του κι αυτό είχε ως αποτέλεσμα ο τάρανδος να ζαλιστεί και νά μήν μπορεί νά φωνάξει για βοήθεια. Τόν έβγαλαν έξω και πήγαν πάλι στην αποθήκη για νά κάνουν το ίδιο στον δεύτερο τάρανδο. Αυτή ή διαδικασία κράτησε πάρα πολύ ώρα. Είχε πάει μεσάνυχτα, και οι πέντε

καλικάντζαροι μετέφεραν τούς δύο ταράνδους μέσα στο χιονισμένο δάσος. Τοποθέτησαν τριγύρω τους έναν τοίχο με κορμούς δέντρων και πάνω σάν σκεπή τό κάλυψαν με μεγάλα κλαδιά από έλατα. Εκεί δεν θά τούς έβρισκε κανείς, άλλωστε υπήρχε και ή μαγική σκόνη πού θά τούς κρατούσε κοιμισμένους για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Τό πρωί οι πάντες ξεσηκώθηκαν από τίς φωνές και τίς κραυγές τών ελαφιών.

Πρώτος έτρεξε ο σταβλαρχης ο Χορταρουλης.

- Τί συμβαίνει εδώ, γιατί αυτές οι φωνές αγαπημένα μου;

Τόν λόγο πήρε ο Αρχηγός των ταράνδων:

- Χορταρουλη, μας κλέψανε την νύχτα δύο φίλους μας, τον Κεραυνό και τόν Γρήγορο. Φαίνεται αυτοί οι κακοί και κατεργάρηδες καλικάντζαροι έκαναν την ζημιά. Άραγε νά είναι καλά; Πού τούς κρυψαν; Τώρα τί θά γίνει, έμειναν πολύ ελάχιστα πρίν την πρωτοχρονιά, μπήκαμε στην τελική ευθεία.

- Παιδιά, ηρεμήστε σας παρακαλώ, μήν κλαίτε. Θά τούς βρούμε, πάω νά ενημερώσω τώρα τόν Αη Βασίλη.

Τά νέα σύντομα μαθευτηκαν στο χωριό και στον Αη Βασίλη. Θλίψη και όλοι τους εκλαιγαν. Τά ζωτικά, και οι νάνοι ήταν απαρηγόρητοι.

- Αγαπημένα μου - είπε ό Αη Βασίλης - θά ξεκινήσουμε από σήμερα έρευνες. Θά τούς βρούμε, μήν ανησυχείτε. Τά δώρα είναι έτοιμα, το μόνο που μας λείπει είναι νά αντικαταστήσουμε τους δύο τάρανδους. Σοφε τί κάνουν τά μικρά, ή Χιονουλα και ή Σπίθα;

- Αφεντικό, αυτά είναι ακόμα μικρά, μα πώς;

- Θά τά καταφέρουν Σοφε, μήν απελπίζεσαι. Όλοι θά βοηθήσουμε. Κανείς δεν θά χαλάσει την γιορτή φέτος. Τά δώρα θά φθάσουν στα σπίτια των παιδιών, και όσον αφορά τους δύο τάρανδους μας η ομάδα εξερεύνησης θά "χτενίσει" όλο το δάσος, σπιθαμή προς σπιθαμή. Κάπου εκεί μέσα θά είναι φυλακισμένοι. Η Χιονουλα και ή Σπίθα νά αρχίσουν να προετοιμάζονται, νά τά βοηθήσετε όλοι μαζί.

- Εντάξει αφεντικό.

Εντωμεταξυ, τά ζωτικά βγήκαν στο δάσος στην αναζήτηση τού Κεραυνού και τού Γρήγορου. Είχαν ψάξει τό μισό σχεδόν δάσος αλλά κανένα ίχνος ζωής. Η αναζήτηση συνεχίζονταν με μεγάλη δυσκολία διότι είχε χιονίσει αρκετά και ορισμένα σημεία ήταν σχεδόν απροσπέλαστα. Εντωμεταξυ, τά μικρά ελαφάκια είχαν ξεκινήσει την εκγυμναση από έναν τάρανδο πού τό όνομα του ήταν Ερμής.

- Πάμε, μικρουλες μου, εγώ θά σάς δίνω το παράγγελμα και εσείς θα εκτελείται τίς ασκήσεις σιγά σιγά.

- Ουφ, στεναζαν η Χιονουλα και ή Σπίθα, είναι κουραστικό όλο αυτό, αλλά πρέπει, για την αγάπη των παιδιών να τά καταφέρουμε.

Ή μαμά ελαφίνα - ή κυρία Ελπίδα -είχε διπλώσει τά ποδαράκια της κάτω στο χιόνι και κοιτούσε με καμάρι τίς μικρές της κόρες και τίς εμπύχωνε με όλες τις τίς δυνάμεις. Κάθε φορά που ή Σπίθα και ή Χιονουλα σηκώνονταν στον αέρα για λίγα λεπτά τό χειροκρότημα των νάνων ήταν έκδηλο και συγκινητικό.

- Μπράβο κορίτσια, φώναζαν όλοι μαζί, και ο αντίλαλος έφθανε και αγκάλιαζε τὰ γύρω βουνά.

- Άιντε μικρά μου κορίτσια, ακόμη μια φορά, θά τὰ καταφέρουμε, είστε άξιες, είστε δυνατές.

Ό Αη Βασίλης κοιτούσε με συγκίνηση και θαυμασμό από το παράθυρο του, και πίστευε ακράδαντα ότι θά πάνε όλα καλά.

Η ημέρα έφθασε - παραμονή της Πρωτοχρονιάς - και όλα ήταν έτοιμα. Τά δώρα είχαν φορτωθεί πάνω στο έλκηθρο και σιγά σιγά άρχισαν να παίρνουν θέση οι πρώτοι τάρανδοι. Η μαμά ελαφίνα οδήγησε τίς μικρές τίς εκεί μπροστά. Ο Αστέρης, ο Πράσινος και ό Χρυσάφενιος - αυτοί οι τρεις νάνοι - με απόλυτη ακρίβεια άρχισαν νά βοηθούν τους τάρανδους στο έλκηθρο. Μπροστά μπήκε ή Χιονουλα και ό Αρχηγός πίσω οι Αίολος, ο Σπιρτοζος, η Σπιθα, η Ασραπή, η Σαιτα, ο Λαστιχουλης, και ο Γενναίος.

Όλο το χωριό είχε μαζευτεί τριγύρω τους. Τά ξωτικά, οι νάνοι, τὰ ελάφια. Ο Αη Βασίλης ανέβηκε στο έλκηθρο και είπε:

- Έφθασε ή ώρα αγαπημένα μου. Αυτές τίς στιγμές, δεν θέλω νά πω πολλά λόγια μόνον τό εξής: Έχουμε δύο νέα ελαφάκια στην παρέα μας - την Σπίθα και την Χιονουλα - πού θά αντικαταστήσουν τόν Γρήγορο και τόν Κεραυνό, στο έλκηθρο, πού μαζί με τούς υπόλοιπους τάρανδους πρέπει νά πετάξουμε και νά μοιράσουμε σέ όλον τον κόσμο τά δώρα τών παιδιών. Μας περιμένουν. Ας μήν τούς χαλάσουμε την γιορτή. Είθε ή μαγεία των

Χριστουγέννων και συνάμα ή αγάπη των παιδιών νά μας αγκαλιάσουν για νά τούς δώσουμε χαρά και φως στις καρδιές τους.

- Φύγαμε αγαπημένα μου, πάμε, τά παιδιά μας περιμένουν.

Το έλκηθρο στην αρχή έκανε κάτι περίεργους ελιγμούς, πότε πάνω, πότε κάτω, χρειάστηκε τουλάχιστον μισή ώρα νά σηκωθεί και νά σταθεροποιηθεί στον αέρα. Όλοι τους παρακολουθούσαν με κομμένη την ανάσα, και προσεύχονταν με μία ευχή:

" Για τά παιδιά, και μόνον για τά παιδιά"...

Το αποτέλεσμα ήταν όμως θεαματικό. Όλα πήγαν καλά, ο Αη Βασίλης καί τό έλκηθρο του χάθηκε στον χιονισμένο ορίζοντα με προορισμό το σπίτι τού κάθε παιδιού, από την μία άκρη του πλανήτη έως την άλλη.

Όλο το χωριό πανηγύριζε και χαιρόταν για όλο αυτό.

- Και, κύριε παραμυθουλη μετά από αυτό τί έγινε;

- Όταν γύρισε ο Αη Βασίλης από όλον τον πλανήτη και μοίρασε τα δώρα στα παιδιά, μόλις έφθασε στο χωριό, τόν περίμεναν οι δύο τάρανδοι που είχαν αρπάξει κρυφά οι καλικάντζαροι.

- Ωωω, τί γίνεται εδώ... Κεραυνε, Γρήγορε γλυκά μου ταρανδακια, επιτέλους.

Ο Σοφός, πού ήταν ο βοηθός του Αη Βασίλη τού είπε ότι μετά από έρευνα στο δάσος, βρήκαν και έσωσαν τούς δύο τάρανδους από την αυτοσχέδια φυλακή πού τούς είχαν κρύψει οι κατεργάρηδες καλικάντζαροι.

- Ζήτω, βροντοφώναξε όλο το χωριό τού Αη Βασίλη.

Η Ζαχαρίτσα και ο Κανέλος - τά δύο ξωτικά - με την βοήθεια τών υπολοίπων νάνων, φέρανε μέσα σέ ένα καρότσι άφθονα γλυκά και φρούτα για νά γιορτάσουν όλοι μαζί την έλευση του νέου έτους μα και παράλληλα την επιτυχή έκβαση πού είχε, στην διανομή των δώρων σέ όλα τα παιδιά του πλανήτη.

Η μαμά ελαφίνα ή κυρία Ελπίδα, με μία μικρή χορωδία ελαφιών εψαλλαν ένα τραγούδι για την ημέρα αυτή:

Ας ενώσουμε τά χέρια
και νά κάνουμε ευχή,
νά ακουστεί ως τά αστέρια
υμνος μέσα απ' την ψυχή.

Ω αγάπη, Ω αγάπη
πού γλυκαινεις τίς ψυχές,
ω αγάπη, ω αγάπη
πού γεμίζεις τίς καρδιές.

Τούτη την μεγάλη ημέρα
ας γιορτάσουμε μαζί,
με χαμόγελα στα χείλη
με ελπίδα, μια φωνή.

Η Χιονουλα και ή Σπίθα
Τά γενναία ελαφάκια,
Ολη τούτη ή ομάδα
Τά γενναία ταρανδακια.

Ο Αη Βασίλης αρχηγός
Ο γενναίος οδηγός,
με το θάρρος στην καρδιά
Πήγε δώρα σ' όλα τα παιδιά.

Ζήτω ό Αη Βασίλης
χαρούμενη Πρωτοχρονιά,

ζήτη η αγάπη

Καλή χρονιά σ' όλα τα παιδιά.

Ο Αη Βασίλης, έκλαιγε από χαρά γιατί όλα πήγαν καλά - έστω κι αν υπήρξαν όλες αυτές οι δυσκολίες - και σκουπίζοντας τὰ δάκρυα του, πήρε το λόγο:

- Αγαπημένα μου, ή χαρά μου είναι τεράστια, τό ίδιο συναίσθημα βλέπω ότι έχετε και εσείς. Όλα όσα κάναμε φέτος, όπως και τὰ προηγούμενα χρόνια, οφείλονται σε εσάς, γιατί εσείς είστε ή ψυχή μου. Πετύχαμε μαζί όλοι, νά μοιραστούν τὰ δώρα σέ όλον τον πλανήτη, σέ κάθε παιδί. Τό χωριό μας, με την ομαδικότητα, κατάφερε τὰ ακατόρθωτα. Η αγάπη των παιδιών έσμιξε με την δική μας και έγινε τό θαύμα. Σας ευχαριστώ. Όμως, θά πω και κάτι άλλο. Οι δύο τάρανδοι πού είχαν κλέψει οι καλικάντζαροι βρέθηκαν σώοι και αβλαβείς και νιώθω ευγνωμοσύνη και ευλογία για όλα . Τέλος, θά ήθελα νά χειροκροτήσουμε όλοι μαζί για τὰ δύο μικρά ελαφάκια, την Χιονουλα και την Σπίθα. Ήταν το πρώτο τους ταξίδι, και έφεραν την αποστολή με μεγάλη επιτυχία. Μικρά μου ελαφάκια, συγχαρητήρια. Η μαμά σας ή κ. Ελπίδα πρέπει να είναι υπερήφανη όπως και εγώ και όλοι μας. Συγχαρητήρια και σέ όλους τους υπόλοιπους τάρανδους πού ένωσαν όλα μαζί τίς δυνάμεις τους και έφεραν εις πέρας την μεγάλη αυτή αποστολή. Σας ευχαριστώ όλους. Χρόνια πολλά σε όλους μας, και νά θυμασται:

" Η Αγάπη νικά στο τέλος ".

Η γιορτή κράτησε μέχρι το πρωί, με τραγούδια, με χορό, και προπάντων, το κάθε παιδί σε οποιαδήποτε γωνιά του πλανήτη ξύπνησε με ένα τεράστιο χαμόγελο χαράς.

